

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การละเล่นพื้นบ้านเป็นกิจกรรมของเด็กที่ขาดเสียมิได้ เด็ก ๆ สามารถรับความรู้ วัฒนธรรมจากการละเล่นพื้นบ้านพร้อมกับได้รับความสนุกสนานมากมายจากการละเล่นพื้นบ้าน ธิดา โมสิกรัตน์ (2533 : 696) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการละเล่นพื้นบ้านต่อผู้เล่นว่า ผู้เล่นทุกเพศ ทุกวัยได้รับประโยชน์จากการเล่นโดยเฉพาะเด็ก ๆ การเล่นช่วยให้เด็กมีการเจริญเติบโตและมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของเด็ก เพราะการเล่นเป็นหนทางที่เด็กจะสร้างประสบการณ์ให้ตนเองเพื่อเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและสิ่งที่ไม่มีการสอนเขาได้อีกทั้งยังทำให้เด็กปรับตัวและเปลี่ยนแปลงความคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ตรงกับความเป็นจริงรอบ ๆ ตัว

ไม่ว่าชนชาติใดก็ตาม การละเล่นพื้นบ้านต่างก็มีสัญลักษณ์ของตัวเอง ในหนังสือ การละเล่นของเด็กลานนาไทยในอดีต (สุรสิงห์สารวม ฉิมพระเนาวิ. 2520 : 4) กล่าวว่า การละเล่นเป็นกิจกรรมที่แฝงไว้ด้วยสัญลักษณ์ เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ที่แฝงอยู่ในวัฒนธรรม ฉะนั้นการศึกษาการละเล่นพื้นบ้านของเด็กในสังคมหนึ่ง ๆ ก็ถือเสมือนได้ศึกษาวัฒนธรรมของสังคมนั้นด้วย และยังกล่าวได้ว่าการอนุรักษ์การละเล่นพื้นบ้านของชนชาติหนึ่ง ๆ ก็ถือเสมือนการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาตินั้น การละเล่นพื้นบ้านหรือเพลงร้องประกอบการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนมีบริบทที่หลากหลาย ซึ่งต่างแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรมทางด้านความคิด ความหมายที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวคิดที่แฝงอยู่ในการละเล่นพื้นบ้าน สามารถได้รับความรู้ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณีรวมถึงทัศนคติของชาวไทยและชาวจีนได้ในอีกมุมมองหนึ่ง ส่วนประกอบการละเล่นพื้นบ้านมีอุปกรณ์การละเล่นพื้นบ้าน เพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านและชื่อการละเล่นพื้นบ้าน ส่วนอุปกรณ์การละเล่นเป็นสิ่งของที่มาจากธรรมชาติและหาง่าย เป็นผลผลิตมาจากวิถีชีวิตมนุษย์ อย่างเช่นอุปกรณ์ของการละเล่นพื้นบ้านจี่ม้าก้านกล้วยคือ ก้านกล้วย ก้านกล้วยเป็นสิ่งของที่มาจากธรรมชาติ หาได้ง่าย เป็นสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชาวไทยมาก ในวิถีชีวิตของชาวไทยมีการนำก้านกล้วยมาประกอบเป็นอุปกรณ์หลาย ๆ อย่าง การละเล่นพื้นบ้านวิธีข้าวสารก็เป็น การละเล่นพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต เพราะว่าข้าวเป็นอาหารที่มนุษย์ขาดแคลนมิได้ ดังนั้น การละเล่นพื้นบ้านมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของมนุษย์ และมีวัฒนธรรมแฝงอยู่ในการละเล่นพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้านสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละชาติ

ประเทศไทยและประเทศจีนเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ทวีปเอเชียและต่างก็เป็นประเทศสภักกรรม ตั้งแต่สมัยโบราณประเทศจีนกับประเทศไทยเป็นพี่น้องกันมีมิตรภาพที่ลึกซึ้งต่อกัน วัฒนธรรมไทยหลายด้านได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมจีน เช่น ประเทศไทยมีศาลบรรพบุรุษ วัดจีน สิ่งปลูกสร้างแบบจีน อาหารจีน หลังจากชาวจีนอพยพมาถึงประเทศไทยพร้อมนำวัฒนธรรมจีน เข้ามาสู่สังคมไทยด้วย ดังนั้นวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมจีนจึงมีลักษณะร่วมกัน แต่เนื่องจาก ประเทศไทยและประเทศจีนตั้งอยู่ในแต่ละท้องที่ในแผ่นดินทวีปเอเชีย ความเลื่อมใสศรัทธาของ ชาวไทยและชาวจีนต่างกัน ทำให้ความนิยม ทัศนคติของชาวไทยและชาวจีนมีลักษณะแตกต่างกัน ส่งผลให้วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมจีนมีลักษณะต่างกัน การศึกษาการเล่นพื้นบ้านของเด็ก ในสังคมหนึ่ง ๆ ก็เสมือนได้ศึกษาวัฒนธรรมของสังคมนั้น วิถีชีวิตของชาวไทยได้รับอิทธิพลของ ชาวจีนที่อพยพจากประเทศจีน ทำให้วิถีชีวิตของชาวไทยและชาวจีนมีลักษณะใกล้เคียงกัน ประเทศไทยและประเทศจีนมีวัฒนธรรมสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน อีกทั้งมีการเล่นพื้นบ้าน หลาย ๆ อย่างที่น่าสนใจ การเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและชาวจีนจึงมีลักษณะทั้งใกล้เคียงกัน และแตกต่างกันตามบริบทที่กล่าวถึง

ภาษาคือถ้อยคำ สำนวน ประโยคที่แสดงความคิดหรือทัศนคติไปยังผู้อ่านหรือผู้ฟัง ภาษามี หน้าที่สื่อความรู้ ทัศนคติของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ภาษาคือถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อสื่อ ความของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือเพื่อสื่อความเฉพาะวงการ (พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ. ศ. ๒๕๔๕. 2539 : 822) ส่วนบทเพลงคือการนำถ้อยคำหรือประโยคเรียงกัน โดยอาจจะมีสัมผัส คำในประโยคหรือไม่ก็ได้ แต่ภาษาที่ปรากฏในชื่อการเล่นพื้นบ้านหรือบทเพลงจะ สื่อ ความรู้ไปยังผู้เล่นหรือผู้ที่สนใจบทเพลงในการเล่นพื้นบ้าน บทเพลงของการเล่นพื้นบ้านมี คุณค่าต่อเด็กมาก ทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาที่ดีกล่าวคือ ได้ฝึกการออกเสียง อักษรที่ ถูกต้อง ชัดเจน และแม่นยำจากสัมผัสคำในประโยคคำร้อง นอกจากนี้ยังได้รับความเพลิดเพลิน ในหนังสือเอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย ๘ ได้กล่าวว่าการเล่นพื้นบ้านทำให้เด็กมี พัฒนาการด้านภาษาและได้รับความสนุกสนานไปกับจังหวะและเสียงสัมผัสคล้องจอง (ธิดา โมสิกรัตน์ และธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์. 2527 : 495) ภาษาที่ปรากฏในชื่อการเล่นพื้นบ้านหรือ บทเพลงประกอบการเล่นพื้นบ้านเป็นเครื่องมือที่สื่อความรู้ และทัศนคติของชาวบ้านในสมัยนั้น ไปยังผู้เล่นหรือผู้ที่สนใจการเล่นพื้นบ้าน แต่เนื่องจากประเทศไทยและประเทศจีนตั้งอยู่ ในแต่ละท้องที่ของทวีปเอเชีย ดังนั้นทัศนคติและความรู้สึกของชาวบ้านในอดีตที่สะท้อนผ่าน บทเพลงการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน จึงน่าจะมีทั้งลักษณะร่วมและ แตกต่างกัน

ไม่ว่าการเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 ชาติมีลักษณะร่วมกันและแตกต่างกันอย่างไร ภาษาที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้านของเด็กต่างบรรยายความรู้ที่แฝงอยู่ทั้งในชื่อการเล่นพื้นบ้านของเด็กและบทเพลงประกอบการเล่นพื้นบ้านของเด็กไปยังผู้ที่เล่นหรือผู้ที่สนใจการเล่นพื้นบ้าน ทำให้ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน จำเริญใจ พร้อมได้รับความรู้ที่แฝงอยู่ทั้งในชื่อการเล่นพื้นบ้านและบทเพลงประกอบการเล่นพื้นบ้านของเด็ก

งานวิจัยหัวข้อ “การศึกษาเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน” นี้ ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้านของเด็กทั้ง 2 ชาติ โดยศึกษาความแตกต่างและลักษณะร่วมของการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน และปัจจัยที่ทำให้เกิดลักษณะร่วมและข้อแตกต่างของการเล่นเด็กไทยและเด็กชาวจีน คาดว่างานวิจัยนี้จะเกิดคุณค่าด้านการศึกษาศิลปะภาษาที่ปรากฏในบทเพลงประกอบการเล่นพื้นบ้านของเด็ก และคุณค่าที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวไทยและชาวจีนในอีกแง่มุมหนึ่ง ผู้ที่ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทย – จีน ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากผลการวิจัย และสามารถขยายผลศึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะร่วมและความแตกต่างของวัฒนธรรม ที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในชื่อการเล่นและบทเพลงประกอบการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยกับเด็กชาวจีน

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

1. การเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนมีลักษณะร่วมกันและแตกต่างกัน ภายใต้ปัจจัยและแวดล้อมที่แตกต่างกันและคล้ายคลึงกัน
2. การเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีนมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชนทั้ง 2 ชาติ
3. ชาวไทยและชาวจีนได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้านของเด็ก

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดนำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 2 ลักษณะ ก็คือ

1. การเปรียบเทียบลักษณะร่วมและความแตกต่างของวัฒนธรรมด้านการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยกับเด็กชาวจีน

วัตถุประสงค์ของการละเล่นพื้นบ้านคือให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ แต่วัฒนธรรมของการละเล่นพื้นบ้านจะมีลักษณะร่วมกันและแตกต่างกันในแต่ละประเทศ ผู้วิจัยในการศึกษาคั้งนี้จะนำการละเล่นพื้นบ้านทั้งประเทศไทยและประเทศจีนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ ซึ่งไม่รวมถึงการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนในยุคสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลและรูปแบบการละเล่นของชาวตะวันตก

2. การเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในบทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

บทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนต่างมีจุดมุ่งหมายให้เด็กได้รับความสนุกสนาน ไม่เบื่อง่าย ฟังการร้องเพลงและความจำของเด็ก ๆ แต่เนื่องจากประเทศไทยและประเทศจีนอยู่ในแต่ละท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างกัน จึงทำให้บทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านต่างกัน แต่ภาษาที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อความรู้ ทักษะของชาวบ้านที่แฝงอยู่ในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไปยังผู้เล่นเหมือนกัน ดังนั้นไม่ว่าในประเทศไทยหรือประเทศจีน บทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านของเด็กต่างมีจุดมุ่งหมายบรรยายความรู้ที่แฝงอยู่ในการละเล่นพื้นบ้าน ไปยังผู้เล่น ทำให้เด็กมีความสนุกสนานพร้อมได้รับความรู้ ความบันเทิง

3. สรุปลักษณะร่วมและแตกต่างจากทางภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยคั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาเรื่องการศึกษเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน โดยการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยในงานวิจัยฉบับนี้ หมายถึงการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันซึ่งไม่รวมถึงการละเล่นของเด็กไทยในยุคสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลและรูปแบบการละเล่นของชาวตะวันตก ส่วนการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีนในที่นี้หมายถึงการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีนที่ได้รับความนิยมในประเทศจีนตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันซึ่ง

ไม่รวมถึงการเล่นของเด็กจีนในยุคสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลและรูปแบบการเล่นของชาวตะวันตกเช่นเดียวกัน

1.5.1 การเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทย

การเล่นพื้นบ้านที่ผู้วิจัยศึกษาในหัวข้อนี้ ประกอบด้วยการเล่นพื้นบ้านซึ่งเป็นที่นิยมของเด็กชาวไทย 10 ประเภท ได้แก่

- 1) การเล่นเกมพื้นบ้านขี่ม้าก้านกล้วย
- 2) การเล่นเกมพื้นบ้านจูกินหาง
- 3) การเล่นเกมพื้นบ้านรื้อข้าวสาร
- 4) การเล่นเกมพื้นบ้านมอญซ่อมผ้า
- 5) การเล่นเกมพื้นบ้านเดินกะลา
- 6) การเล่นเกมพื้นบ้านจ้ำจี้
- 7) การเล่นเกมพื้นบ้านโพงพาง
- 8) การเล่นเกมพื้นบ้านเสื่อข้ามห้วย
- 9) การเล่นเกมพื้นบ้านลูกข้าง
- 10) การเล่นเกมพื้นบ้านหมากเก็บ

1.5.2 การเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวจีน

การเล่นพื้นบ้าน ซึ่งได้รับความนิยมนักทั่วประเทศของเด็กชาวจีน 10 ประเภท เช่นเดียวกัน ได้แก่

- 1) การเล่นเกมพื้นบ้านขี่ม้า (骑竹马)
- 2) การเล่นเกมพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจี (老鹰抓小鸡)
- 3) การเล่นเกมพื้นบ้านกั๋วกู่เหมินกวน (过鬼门关)
- 4) การเล่นเกมพื้นบ้านติวโส่วจ้วน (丢手绢)
- 5) การเล่นเกมพื้นบ้านฉ่ายกาวเซี่ยว (踩高跷)
- 6) การเล่นเกมพื้นบ้านเตียนปิงเตียนเจียง (点兵点将)
- 7) การเล่นเกมพื้นบ้านโหลงจงเหนี่ยว (笼中鸟)
- 8) การเล่นเกมพื้นบ้านเทียวเหมินชาน (跳门坎)
- 9) การเล่นเกมพื้นบ้านโชวโถวหลัว (抽陀螺)
- 10) การเล่นเกมพื้นบ้านจิวสือจื่อ (抓石子)

โดยการละเล่นพื้นบ้านของเด็กทั้ง 2 ชาตินั้นเป็นการละเล่นพื้นบ้านทั้งที่เล่นเป็นหมู่และเล่นเดี่ยว และส่วนใหญ่นิยมเล่นกันในภาคกลางของไทยและภาคเหนือบริเวณเมืองใหญ่ของจีนหรือกล่าวได้ว่าเป็นการละเล่นที่นิยมเล่นกันบริเวณเมืองใหญ่หรือบริเวณพื้นที่เมืองหลวงของทั้งสองประเทศ

1.5.3 ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในบทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านและวัฒนธรรมด้านการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนโดยศึกษาและเปรียบเทียบเฉพาะการละเล่นพื้นบ้านตั้งแต่อดีตมาสู่ปัจจุบันซึ่งไม่รวมถึงการละเล่นของเด็กไทยในยุคสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลและรูปแบบการละเล่นของชาวตะวันตก ภาษาและวัฒนธรรมของชนชาติไทยและจีนเป็นเรื่องที่น่าสนใจยิ่ง ผู้วิจัยเป็นนักศึกษาชาวจีนมีโอกาสเดินทางมาศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทยในประเทศไทย และมีความสนใจวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศไทยและประเทศจีน เมื่อได้อ่านข้อมูลเกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน พบว่ามีลักษณะร่วมและข้อแตกต่างที่น่าสนใจ จึงได้ศึกษาเปรียบเทียบจากเอกสารทั้งภาษาไทยและภาษาจีน โดยทั้งนี้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีน ศึกษาจาก 10 การละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีนเป็นหลัก ส่วนขอบเขตของกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษานั้นศึกษาการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีนซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไปของประเทศจีน ไม่ได้เน้นศึกษาเฉพาะพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยที่เน้นความนิยมในภาพรวมของประเทศไทยเช่นเดียวกัน

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาเปรียบเทียบ หมายถึง การพิจารณาเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนเพื่อศึกษาลักษณะร่วมและต่างกันในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

การละเล่นพื้นบ้าน หมายถึง มหรสพต่าง ๆ การแสดงต่าง ๆ เพื่อความสนุกสนานรื่นเริงในงานวิจัยนี้หมายถึง การละเล่นของเด็กอายุตั้งแต่ประมาณ 5 ปี ถึง 12 ปีในอดีตมาจนถึงปัจจุบันซึ่งไม่รวมถึงการละเล่นในยุคสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลและรูปแบบการละเล่นของชาวตะวันตก

การละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทย หมายถึงการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยตั้งแต่อดีตมาสู่ปัจจุบันซึ่งไม่รวมถึงการละเล่นของเด็กไทยในยุคสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลและรูปแบบการละเล่นของชาวตะวันตก

การเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีน หมายถึงการเล่นของเด็กชาวจีนที่ได้รับความนิยมในประเทศจีนตั้งแต่อดีตมาสู่ปัจจุบันซึ่งไม่รวมถึงการเล่นของเด็กจีนในยุคสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลและรูปแบบการเล่นของชาวตะวันตก

ภาษา หมายถึงถ้อยคำ ประโยค สำนวนที่ใช้สื่อสารที่ปรากฏอยู่ในชื่อและบทเพลงในการเล่นพื้นบ้านแต่ละประเภท

วัฒนธรรม หมายถึงการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมไทยและสังคมจีน มนุษย์ได้คิดสร้างสรรค์ระเบียบกฎเกณฑ์วิธีการในการปฏิบัติ การจัดระเบียบตลอดจนความเชื่อ ความนิยม ความรู้ การเล่นพื้นบ้าน

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นพื้นบ้านของเด็ก
2. รวบรวมการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน
3. คัดเลือกการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน โดยเลือกจากการเล่นพื้นบ้านที่เป็นที่นิยมโดยทั่วไปของทั้ง 2 ประเทศ
4. ศึกษาวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้าน
5. ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะร่วมและความแตกต่างของวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน
6. ศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในบทเพลงประกอบการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยกับเด็กชาวจีน
7. นำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความรู้เรื่องวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน
2. ได้รับความรู้เรื่องสำนวน ภาษาที่ปรากฏในบทเพลงประกอบการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน
3. ทำให้เข้าใจลักษณะร่วมและความแตกต่างทางวัฒนธรรมด้านการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

4. ทำให้เข้าใจวิถีการดำรงชีวิตของชาวไทยและชาวจีนในอดีตจากการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

5. เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของชนทั้ง 2 ชาติโดยมองผ่านวัฒนธรรมการละเล่นของเด็ก และทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันและกระชับความสัมพันธ์ไทยจีนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

